

Trần Quốc Việt - talawas hay nổi ám ảnh

Bài viết đầu tiên của tôi không có tựa đề và được gửi đến talawas từ văn phòng nơi tôi làm việc. Suy nghĩ, viết, và gửi đi trong giờ ăn trưa. Một khoảng thời gian không bình thường trước và sau những giờ với các con số trên máy tính. Thời gian mỗi ngày ở hãng bắt đầu từ ly cà phê, rồi những giờ với các con số, rồi kết thúc với ly cà phê chiều và những con số. Nhịp làm việc hàng ngày đều đặn là như thế. Hai ngày cuối tuần là gia đình và bao việc phải làm khác. Thời gian trước talawas là sự đều đặn bình thường, thời gian sau khi quen talawas là sự ám ảnh.

Ngày đó ông Nguyễn Minh Triết nói về cách mạng màu. Cũng ngày đó phong trào xuống đường của dân Iran đòi lại lá phiếu bị trấn áp. Màu xanh của biển người xuống đường được chắt lọc lại nhiều lần để thành những dòng máu đỏ biểu tượng loang dần ra trên thân thể của một cô gái trẻ nằm hấp hối trên đường phố.

Xúc cảm lớn dần lên trong lòng, tôi nhìn những con số trên máy tính mà nhớ đến màu xanh trong của bầu trời trên sông Hàn, nơi tôi đi dạo hàng ngày vào mỗi chiều lúc còn ở quê nhà. Thấy bao ước mơ cá nhân và tập thể của bao đời người bị vùi dập dưới gót giày hay nắm đấm của các chế độ độc tài, từ Việt Nam đến Iran, mà lòng dậy lên bao xúc cảm. Chẳng lẽ ta sinh ra trong máu của mẹ rồi kết thúc trong màu đen của huyết mộ và giữa hai màu sinh tử ấy lại là màu xám xịt lê thê nặng nề trôi dạt đậm nhạt trên cuộc đời hay sao, chỉ vì ta sinh nhầm tổ quốc hay chọn nhầm thời gian ra đời? Ta chỉ sống có một lần nên ta không thể làm nháp cuộc đời ta với chế độ được. Trưa hôm ấy tôi viết nhanh bài thơ mà talawas đặt tên "[Màu cầu vồng](#)".

Từ đấy tôi đến với talawas. Hay nói cách khác nhờ talawas tôi tìm lại niềm say mê tiếng Việt sau hai mươi năm say mê tiếng Anh ở quê hương mới này. Tôi viết và dịch có lẽ cho mình hơn là cho bạn đọc. Viết và dịch với tôi là thổi lại những mẩu than còn đỏ trong lò xưa tưởng đâu đã tắt lạnh theo thời gian, là học lại tiếng Việt và văn hoá Việt.

Mai này talawas ngừng hoạt động. Tôi không viết hay dịch nữa. Giã từ những ám ảnh chữ nghĩa, giã từ những giờ lang thang trên mạng tìm bài để dịch. Ngày xưa tôi đọc bài báo Mỹ hay, thấy lòng thích thú với nội dung, với chữ dùng. Ngày mai tôi vào quán cà phê Starbucks đọc các bài báo hay mà chắc lòng vương vấn thời gian talawas đã chiếm lĩnh hồn mình. Và cố dần lòng không tự hỏi "câu này, chữ này nên dịch thế nào?"

talawas R.I. P. An giấc ngàn thu.

© 2010 Trần Quốc Việt

© 2010 talawas